

Sygn. akt IV P 333/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lutego 2016 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Król-Szymielewicz

Ławnicy: U. O., E. P.

Protokolant: Agnieszka Mihułka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 lutego 2016 r. we W.

sprawy z powództwa T. K.

przeciwko Zakładowi Usług (...) z siedzibą w W.

o odszkodowanie z tytułu rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

III. zalicza koszty sądowe na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt IV P 333/15

UZASADNIENIE

Powód T. K. **pozwem** z dnia 13 kwietnia 2015 r. (data stempla pocztowego, k.8) skierowanym przeciwko Zakładowi Usług (...) z siedzibą w W., wniósł o zasądzenie odszkodowania z tytułu rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia z naruszeniem przepisów o rozwiązywaniu umów w tym trybie, w wysokości odpowiadającej wynagrodzeniu powoda należnego mu za okres wypowiedzenia oraz o zasądzenie kosztów postępowania sądowego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód wskazał, że był zatrudniony u strony pozwanej nieprzerwanie od dnia 02 lutego 1997 r., ostatnio na stanowisku Kierownika działu techniczno - technologicznego, z wynagrodzeniem zasadniczym w wysokości 4.064,00 zł brutto.

Podniósł, że w dniu 01 kwietnia 2014 r. otrzymał od strony pozwanej oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę bez zachowania okresu wypowiedzenia.

Odnosząc się do pierwszej z podanych w oświadczeniu pracodawcy przyczyny, a mianowicie niszczenia dokumentów dot. eksploatacji stacji uzdatniania wody, powód podkreślił, że K. Eksploatacji Stacji (...), które w ocenie powoda ma na myśli strona pozwana, nie są książkami obiektu budowlanego, o których mowa w art. 64 ustawy z dnia 07 lipca 1994 r. Prawo budowlane ani żadnym innym dokumentem, do którego prowadzenia zobowiązałyby przepisy prawa powszechnie obowiązującego czy przepisy wewnętrznie obowiązujące u strony pozwanej. Powód zarzucił, że ww. książki, które były autorstwem powoda, miały charakter nieformalny i zostały stworzone wyłącznie dla celów bieżącej kontroli podległych mu pracowników oraz monitorowania ilości pobieranej wody. Powód podkreślił, iż w jego ocenie ww. książki są jego prywatnymi notatkami ułatwiającymi mu wykonywanie zadań, w związku z czym całkowicie

niezrozumiałe i bezpodstawne jest twierdzenie strony pozwanej o obowiązku przechowywania tych książek przez okres 5 lat, podobnie jak postawiony zarzut ciężkiego naruszenia podstawowych obowiązków pracowniczych poprzez ich zniszczenie.

Kolejny powód odniósł się do zarzutu poświadczenia nieprawdy w celu osiągnięcia korzyści majątkowych, wskazując, iż całkowicie zaprzecza, jakoby w sposób świadomy i celowy składał nieprawdziwe oświadczenia o korzystaniu z samochodu prywatnego do celów służbowych dla osiągnięcia korzyści majątkowych, albowiem wszelkie oświadczenia w powyższym zakresie, były sporządzane przez niego w dobrej wierze oraz w oparciu o ewidencję obecności i czasu pracy.

Dalej powód wskazał, że również nieprawdziwy jest zarzut działania na szkodę (...) K., gdyż nigdy nie działał na szkodę strony pozwanej. Na poparcie swoich racji powód podał, że z zakresu jego obowiązków jak i z otrzymywanych poleceń służbowych nie wynika obowiązek rejestrowania awarii/remontów sieci wodno/kanalizacyjnej i wykonywanych w związku z tym prac. Nadto powód podniósł, że z uwagi na charakter awarii, które w przeważającym zakresie są nieprzewidywalne i każda z nich ma inny charakter, to co do zasady ich rejestrowanie jest niecelowe, a to z uwagi na niedostarczanie danych przydatnych w planowaniu przyszłych działań w tym zakresie.

W dalszej części uzasadnienia pozwu powód odniósł się do zarzutu nieprzestrzegania ustalonego regulaminu pracy, stwierdzając, iż nie posiada wiedzy na temat tego, czy faktycznie czas, w jakim uczestniczył w pracach Rady Gminy w 2014 r. nie był uwidaczniany w rozliczeniu jego czasu pracy i z jakich przyczyn to następowało. W tym miejscu powód podniósł, że zgodnie z art. 149 § 1 k.p., to na pracodawcy spoczywa obowiązek prowadzenia ewidencji czasu pracy pracownika. Nadto z uwagi na konieczność wyjaśnienia ww. kwestii powód wskazał, że w dniach, w których odbywały się sesje, które rozpoczynały się przeważnie o godzinie 13:00, stawał się w siedzibie strony pozwanej w godzinach porannych, co potwierdzał wpisem na listę obecności, następnie aż do konieczności udania się na sesję Rady Gminy świadczył na rzecz pracodawcy pracę, a po poinformowaniu strony pozwanej o wyjściu na sesję, opuszczał stanowisko pracy. Powód podniósł, że powyższe świadczy o tym, iż dochował wszelkiej staranności jakiej można było od niego wymagać przy uzyskaniu zwolnienia w celu udziału w pracach Rady Gminy i wszelkie uchybienia z tego tytułu nie mogą zastać mu przypisane.

Nadto odnosząc się do zarzutu nieprawidłowego wypełniania kart drogowych, które uniemożliwiały potwierdzenie celowości, skuteczności i efektywności wydatkowania środków finansowych (...) na paliwo, powód podał, że wedle jego opinii wypełniając karty drogowe podawał wszelkie wymagane informacje niezbędne dla oceny sposobu wykorzystywania paliwa, jakie zostało zużyte w trakcie wyjazdu. Dodatkowo powód wskazał, że z uwagi na ogólność przypisanych mu uchybień nie jest w stanie w chwili obecnej odnieść się do nich w sposób bardziej precyzyjny.

Kończąc, niezależnie od ww. argumentów, powód podniósł, że strona pozwana powzięła informację o wszelkich okolicznościach wskazanych w uzasadnieniu oświadczenia pracodawcy dużo wcześniej niż miesiąc od dnia, w którym nastąpiło rozwiązanie stosunku pracy. W związku z tym powód zarzucił, iż brak było podstaw prawnych do rozwiązania umowy o pracę trybie dyscyplinarnym.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana - Zakład Usług (...) z siedzibą w W., wniosła o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powoda kosztów postępowania według norm przepisanych (k. 15 – 21).

W tym miejscu wyjaśnić należy, iż niezależnie od pełnomocnictwa udzielonego pełnomocnikowi strony pozwanej - adwokatowi W. B. - pisemnie przez Wójta Gminy K. (k.22), na rozprawie w dniu 30 czerwca 2015r. także aktualny Dyrektor Zakładu Usług (...), M. C., udzielił do protokołu rozprawy pełnomocnictwa procesowego adwokatowi W. B. oraz potwierdził dotychczasowe czynności procesowe tego pełnomocnika (k. 79).

Dodatkowo na rozprawie w dniu 03.12.2015r. dyrektor strony pozwanej doprecyzował, iż pełnomocnictwo procesowe, którego udzielił adwokatowi W. B. do protokołu w/w rozprawy, obejmuje umocowanie do występowania przed Sądem I i II instancji (k.216).

W uzasadnieniu swojego stanowiska w sprawie, strona pozwana wskazała, że powód dokonał zniszczenia Książek Eksploatacyjnych SUW (stacji uzdatniania wody), które nie tylko nie są autorstwa powoda (ponieważ taki dokument istniał w momencie jego zatrudnienia, co wynika z podpisanego przez powoda zakresu obowiązków), ale i również nie stanowiły jego prywatnych notatek, co oznacza, że powód nie był ich dysponentem. Strona pozwana podała, że ww. książki zawierały odczyty miesięczne i roczne wody i energii elektrycznej, rejestr awarii, wykonanych napraw, wymiany części. Odczyty wyprodukowanej wody i wody podanej do sieci wg stanu na dzień roku stanowią inwentaryzację wody, za którą Gmina płaci opłaty środowiskowe. Nadto pracodawca wskazał, że opłaty środowiskowe są uiszczane przez (...) na rachunek Urzędu Marszałkowskiego Województwa (...), a zużycia wody podlegają inwentaryzacji. W związku z ww. okolicznościami strona pozwana podniosła, że K. Eksploatacyjne SUW są dokumentami źródłowymi, ponieważ właśnie tam znajdują się zapisy odczytów liczników wodnych, na podstawie których powód wykonywał swoje obowiązki na stanowisku Kierownika D. (...) Technologicznego w (...) K., polegające na sporządzaniu dokumentu pod nazwą „Wykaz Zawierający Zbiornicze Zestawienie Informacyjne o Zakresie Korzystania ze (...) oraz Wysokość należnych opłat”. Strona pozwana wskazała, że na ww. wykazie powód na podstawie danych zawartych w K. Eksploatacji SUW podawał m.in. wysokość opłaty za pobór wód oraz wysokość opłaty za odprowadzenie ścieków do wód lub do ziemi, a ostatni taki wykaz został sporządzony przez powoda w dniu 23 stycznia 2015 r.

Dodatkowo strona pozwana podniosła, że zniszczenie dokumentów źródłowych do faktur jest niezgodne z Ustawą o rachunkowości oraz z Instrukcją ochrony danych w (...), opracowaną na podstawie Ustawy o rachunkowości z dnia 29 września 1994 r., która została wprowadzona przez Dyrektora (...) Z. W. (1) i obowiązuje do dnia dzisiejszego. Ponadto pozwana podała, że fakt zniszczenia K. Eksploatacji SUW został zgłoszony do właściwej prokuratury. W ocenie strony pozwanej zniszczenie ww. książek związane było z przeprowadzonym w (...) audytem i miało na celu uniemożliwienie porównania danych zapisanych w książkach z danymi wynikającymi z zapłaconych faktur. Uzasadniając powyższe twierdzenie strona pozwana wskazała, że w nadzorowanych przez powoda Stacjach (...) wystawiane były faktury z tytułu usunięcia awarii. Brak K. Eksploatacyjnych uniemożliwia stwierdzenie, czy wielokrotne awarie silników elektrycznych w stacjach miały faktycznie miejsce, a co za tym idzie - czy faktury wystawiane były zgodnie z rzeczywistością. Obawy strony pozwanej co do rzeczywistego występowania awarii wzbudziła przede wszystkim okoliczność, że po objęciu stanowiska Dyrektora przez inną osobę (przez M. C. w miejsce A. K.), „plaga” awarii silników elektrycznych całkowicie ustała. W piśmie z dnia 17.12.2015r. (k.222-223), strona pozwana podała, iż koszty napraw elektrycznych w I –wszym półroczu 2014r. wynosiły 25.995 zł, zaś w I-wszym półroczu 2015r. wynosiły 7.442 zł. Zatem różnica stanowi kwotę 18.553 zł.

Ponadto strona pozwana wskazała, że powód miał zawartą z zakładem pracy umowę na wykorzystywanie samochodu prywatnego do celów służbowych, jednakże w rozliczeniu do tej umowy podawał dni, za które nie powinien otrzymać ryczałtu, tj. dni swojej nieobecności w pracy oraz dni, w czasie których był w delegacjach służbowych, co powodowało pobieranie przez niego zawyżonych kwot ryczałtu. Strona pozwana podniosła, że w trakcie audytu zakończonego w marcu 2015r., ujawniono ogółem 17 delegacji za lata 2011-2014, które nie zostały ujęte przez powoda w rozliczeniu ryczałtu za samochód. Kolejno strona pozwana zarzuciła, że powód nie zaznaczał również na listach obecności swoich wyjść w związku z pracami Rady Gminy, które wbrew jego twierdzeniom zaczynały się w różnych godzinach: o 13:00, 10:00, 09:00 i o 14:00. Do tego dochodził również udział powoda w posiedzeniach Komisji, czego również powód nie odnotowywał.

Kolejno strona pozwana odniosła się do kwestii nieprawidłowego wypełniania kart drogowych samochodu osobowego o nr (...) przez powoda, polegającego na nie wpisywaniu godzin rozpoczęcia i zakończenia jazdy oraz na lakonicznym opisie celu podróży, który uniemożliwiał potwierdzenie celowości i efektywności podróży.

Kończąc strona pozwana podała, że o okolicznościach uzasadniających zwolnienie dyscyplinarne powoda dowiedziała się z dokumentu „Sprawozdanie z audytu wewnętrznego Zakładu Usług (...) z siedzibą w W., ul. (...)”, sporządzonego przez firmę (...) w dniu 04 marca 2015 r., natomiast powód otrzymał wypowiedzenie w dniu 01 kwietnia 2015 r., dlatego też przewidziany w ustawie termin 30 dni od dowiedzenia się o okolicznościach uzasadniających zwolnienie dyscyplinarne został zachowany.

W oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strona pozwana Zakład Usług (...) z siedzibą w W. (...) jest zakładem budżetowym Gminy K. zajmującym się świadczeniem usług komunalnych w zakresie m.in. uzdatniania wody, zaopatrzenia w wodę odbiorców komunalnych, prac drogowych i usług transportowych.

W dniu 02 stycznia 1997 r. powód T. K. został zatrudniony przez stronę pozwaną na stanowisku Konserwatora, w pełnym wymiarze czasu pracy, na podstawie umowy o pracę na czas określony do dnia 31 marca 1997 r.

Dnia 01 kwietnia 1997 r. strony zawarły umowę o pracę na czas nieokreślony, zgodnie z którą powód świadczył pracę w pełnym wymiarze czasu pracy, ponownie na stanowisku Konserwatora.

Kolejno z dniem 01 maja 2003 r. powód objął stanowisko Majstra budowy, dalej z dniem 01 stycznia 2004 r. stanowisko Kierownika Zakładu, a następnie z dniem 01 września 2005 r. - stanowisko Specjalisty ds. wodociągów.

W dniu 01 czerwca 2007 r. nastąpiła kolejna zmiana warunków umowy o pracę, na mocy której, aż do rozwiązania umowy o pracę, powód świadczył pracę na stanowisku Kierownika działu techniczno-technologicznego.

Dowód: - umowa o pracę z dnia 01 kwietnia 1997 r. w aktach osobowych powoda,

- zmiana warunków umowy o pracę z dnia 01 maja 2003 r. w aktach osobowych powoda,

- zmiana warunków umowy o pracę z dnia 01 stycznia 2004 r. w aktach osobowych powoda.

Do zakresu obowiązków służbowych powoda zatrudnionego na stanowisku Kierownika działu techniczno-technologicznego należało m.in.:

- dokładna znajomość zagadnień stanowiących przedmiot działania komórki organizacyjnej, znajomość obowiązujących w tym zakresie przepisów oraz umiejętność prawidłowego stosowania ich w praktyce,

- znajomość problematyki organizacji i zarządzania w tym struktury organizacyjnej zakładu oraz ramowych zadań poszczególnych komórek organizacyjnych,

- przestrzeganie oraz egzekwowanie przestrzegania przez podległych pracowników obowiązujących zewnętrznych i wewnętrznych aktów normatywnych, instrukcji i regulaminów, w tym regulaminów pracy,

- sporządzanie sprawozdań w zakresie przedmiotowej działalności,

- nadzór i kontrola wstępna, bieżąca i następną nad prawidłowym i terminowym obiegiem dokumentacji.

Dodatkowo, zgodnie z zakresem ogólnym odpowiedzialności, powód jako kierownik komórki organizacyjnej ponosił odpowiedzialność dyscyplinarną, materialną lub karną (w zależności od rodzaju stopnia szkodliwości czynu) za:

- efektywne kierowanie powierzonym obszarem działania, przy właściwym wykorzystywaniu środków przewidzianych planem i określonych wskaźnikami,

- prawidłowe planowanie, organizowanie, kontrolowanie – materiałów, surowców, energii, kart drogowych i raportów pracy sprzętu,

- rzetelność i terminowość opracowanych informacji, sprawozdań, faktur za wykonane prace oraz wnioski,

- właściwe prowadzenie polityki kadrowej w realizacji planowanych zadań,

- zapewnienie właściwych warunków bhp i p.poż. zgodnie z obowiązującymi przepisami,

- właściwe zabezpieczenie i przestrzeganie tajemnicy państwowej i służbowej,
- zapewnienie właściwej atmosfery pracy w podległej komórce organizacyjnej,
- przestrzeganie/wykonywanie/obowiązujących aktów normatywnych zewnętrznych i wewnętrznych, instrukcji i regulaminów.

Powód ponosił także odpowiedzialność materialną za mieszkaniówkę, wysypisko i odbiór śmieci, wodociągi oraz oczyszczalnię, kanalizację, cmentarze, transport i za sprzęt oraz za pozostałą działalnością fizyczną, gdzie sprawował nadzór merytoryczny.

Nadto zgodnie z zakresem szczegółowych zadań, uprawnień i odpowiedzialności powód zobowiązany był do:

- wydawania podległym pracownikom jasnych i zrozumiałych poleceń wynikających z toku pracy.
- podziału pracy pomiędzy podległych pracowników, zapewniającego właściwe wykorzystanie, instruowanie i kontrolę ich pracy,
- racjonalnego wykorzystania umiejętności pracowników,
- organizacji pracy i kontroli na powierzonym odcinku pracy,
- dbania o wysoką jakość świadczonej pracy i dążenia do minimalizacji ilości braków, odpadów, straty czasu pracy itp.,
- dbania o ład, porządek i czystość stanowisk pracy podległych pracowników, podległych terenów działalności zakładu, w tym bazy SUW, oczyszczalni – w szczególności do prowadzenia dokumentacji dotyczącej wydawania warunków technicznych, rozliczeń opłat środowiskowych, okresowych sprawozdań do Urzędu Statystycznego,
- prowadzenia wszelkiej dokumentacji dotyczącej składowiska odpadów,
- prowadzenia dokumentacji dotyczącej cmentarzy,
- prowadzenia dokumentacji dotyczącej wszelkich obiektów Zakładu,
- prowadzenia dokumentacji dotyczącej odzieży ochronnej i narzędzi,
- właściwej eksploatacji urządzeń stacji SUW ze szczególnym uwzględnieniem właściwych warunków bhp na terenie każdej podległej stacji,
- ścisłej współpracy z innymi komórkami, terminowego sporządzania rachunków, rozliczenia się z zaliczek zgodnie z potrzebami,
- wykonywania innych prac na polecenie przełożonego.

Ponadto w dniu 21 kwietnia 2006 r. strony podpisały aneks nr (...) do umowy. Zgodnie z treścią w/w aneksu do zakresu szczegółowego zadań, uprawnień i odpowiedzialności powoda należało dodatkowo przeprowadzanie procedury kontroli wstępnej dokonywanych wydatków pod względem celowości, gospodarności i legalności – stosownie do art. 28 ustawy z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych.

W związku z powyższym, strony ustaliły, że dowodem przeprowadzonej kontroli będzie złożenie podpisu pod pieczętą zamieszczoną na dowodach księgowych, o treści „wydatek jest uzasadniony pod względem celowościowym, gospodarczym i legalnym”.

Dodatkowo, zgodnie z aneksem nr (...) z dnia 19 grudnia 2014 r. do szczegółowego zakresu zadań powoda na stanowisku Kierownika działu techniczno-technologicznego należało zastępowanie Dyrektora w czasie jego nieobecności w zakresie bieżącego funkcjonowania Zakładu w ramach jego statutowych zadań.

Dowód: - zakres uprawnień i odpowiedzialności dla kierownika w aktach osobowych powoda

- aneks nr(...) z dnia 21 kwietnia 2006 r. w aktach osobowych powoda

- aneks nr (...) z dnia 19 grudnia 2014 r. w katach osobowych powoda.

Bezpośrednim przełożonym powoda był Dyrektor Zakładu Usług (...) w W.. Z dniem 18 kwietnia 2006r. ówczesny Wójt Gminy K. M. D. na stanowisko Dyrektora (...) powołał A. K..

W Zakładzie Usług (...) obowiązywała Instrukcja ochrony danych oraz ochrony przed nieupoważnionym dostępem do programów komputerowych. W/w Instrukcja została opracowana na podstawie Ustawy o rachunkowości z dnia 29 września 1994 r. i wprowadzona przez wcześniejszego Dyrektora (...), Z. W. (1).

W Instrukcji wskazano m. in., że dokumentacja (...) obejmuje: księgi rachunkowe, dowody księgowe, dokumenty inwentaryzacyjne i sprawozdania finansowe. Zawarto także informację, z której wynika, że księgi rachunkowe są prowadzone przy użyciu komputera w systemie księgowości budżetowej KB, a niektóre dowody księgowe w systemach: WODA, KOSZ, natomiast płace i kadry w systemie T. (...). Dodatkowo wskazano, że zapisy utrwalone są na nośnikach magnetycznych, a wydruki dziennika w postaci kolejno ponumerowanych stron wykonywane są nie rzadziej niż na koniec miesiąca.

Nadto ustalono, że dowody księgowe i dokumenty inwentaryzacyjne przechowywane są w siedzibie Zakładu w oryginalnej postaci.

Instrukcja wskazywała również, m.in., że:

- księgi rachunkowe oraz pozostałe dowody księgowe i dokumenty przechowywane są co najmniej przez okres 5 lat, liczony od początku roku następującego po roku obrotowym, którego dane zbiory dotyczą.

Dowód: - Instrukcja ochrony danych w Zakładzie Usług (...) w K. oraz ochrony przed nieupoważnionym dostępem do programów komputerowych, k. 26,27

- zeznania świadka A. K., k. 105

W Zakładzie Usług (...) obowiązywał Regulamin Pracy. Zgodnie z w/w Regulaminem po przyjeździe do pracy pracownicy zobowiązani byli podpisać listę obecności (§ 20), natomiast nieobecność pracownika w pracy powinna być odnotowana z zaznaczeniem, czy jest to nieobecność usprawiedliwiona.

Zgodnie z § 22 czas pracy pracownika wykonującego czynności służbowe w innej miejscowości niż określona w umowie o pracę, rozliczany był na podstawie polecenia wyjazdu służbowego. Dodatkowo pracownikowi delegowanemu do innej miejscowości wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych przysługuje, gdy otrzymał on polecenie wykonania pracy w godzinach nadliczbowych i czas pracy był kontrolowany.

Z treści § 28 Regulaminu wynika, że pracownik może być zwolniony od pracy na czas niezbędny dla załatwienia ważnych spraw osobistych lub rodzinnych, które wymagają załatwienia w godzinach pracy. Zwolnienia takiego udziela pracodawca, gdy zachodzi nieunikniona potrzeba takiego zwolnienia. Za czas zwolnień od pracy, o których mowa w ust. 1, pracownikowi przysługuje wynagrodzenie, jeżeli odpracował czas zwolnienia. Czas zwolnienia nie jest pracą w godzinach nadliczbowych.

Nadto § 52 stanowi, że w stosunku do pracownika, który dopuszcza się nieprzestrzegania ustalonego porządku, Regulaminu Pracy, przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy oraz przepisów przeciwpożarowych, a w szczególności:

- spóźnia się do pracy lub samowolnie opuszcza stanowisko pracy bez usprawiedliwienia

- wykonuje polecenia w sposób niezgodny z otrzymanymi od przełożonych wskazówkami,

mogą być stosowane następujące kary: kara upomnienia, nagany, pieniężna. W/w kary nie mogą być zastosowane po upływie 2 tygodni od powzięcia wiadomości o naruszeniu obowiązku pracowniczego i po upływie 3 miesięcy od dopuszczenia się tego naruszenia.

Aneks nr (...) z dnia 27 sierpnia 2015 r. do Regulaminu Pracy strona pozwana wprowadziła zmianę, polegającą na dodaniu do § 13 punktu 4 o treści „zamiar wyjścia poza teren zakładu pracy pracownik zgłasza przełożonemu, a po uzyskaniu zgody dokonuje stosownego wpisu do książki „Ewidencja wyjść w godzinach pracy”.

Dowód: - Regulamin Pracy (...), k. 117-132

- aneks nr (...) z dnia 27 sierpnia 2015 r., k. 133

Pracownicy strony pozwanej pracowali w systemie jednozmianowym. Z uwagi na specyfikę pracy powoda, tj. konieczność sprawowania szeroko pojętego nadzoru i kontroli nad powierzonym mu obszarem obejmującym obiekty rozłożone po całej gminie, powód przeważającą część godzin pracy spędzał w terenie.

W związku z powyższym zasadą było, iż po przyjeździe do pracy powód wpisywał się na listę obecności, a następnie wyjeżdżał w teren. Lista obecności znajdowała się w dziale technicznym, w którym mieściło się również biuro powoda. Powód miał bezpośredni dostęp do listy obecności, w oparciu o którą sporządzał kartę pracy.

Często zdarzały się sytuacje, w których powód po przyjeździe do pracy i wpisaniu się na listę obecności, otrzymywał polecenie wyjazdu służbowego. Faktu tego powód nie odnotowywał na liście obecności.

Dowód: - zeznania świadka A. K., k. 105

- zeznania świadka H. B., k. 105

- zeznania świadka K. S., k. 105
- przesłuchanie powoda, k.291.

W związku z koniecznością pracy w terenie, Dyrektor (...) zawarł z powodem indywidualną umowę w sprawie używania samochodu prywatnego do celów służbowych, zgodnie z którą przyznał powodowi miesięczny limit kilometrów na jazdy lokalne w wysokości 300 km.

Miesięczny ryczałt pieniężny był wypłacany na podstawie oświadczenia właściciela pojazdu o używaniu samochodu do celów służbowych, po jego złożeniu na koniec miesiąca w Zakładzie Usług (...) i wstępnej weryfikacji dokonywanej przez Dyrektora Zakładu i Głównego Księgowego. W treści oświadczenia właściciel pojazdu zobligowany był oznaczyć ilość dni urlopu, delegacji, zwolnienia lekarskiego oraz innych dni nieobecności, w oparciu o które dokonywano proporcjonalnego zmniejszenia ryczałtu.

Następnie oświadczenie właściciela pojazdu otrzymywał Inspektor do spraw kadrowo – płacowych, który w oparciu o kartę pracy dokonywał rozliczenia i wypłaty ryczałtu. Zwrot kosztów za podróż służbową następował na podstawie polecenia wyjazdu służbowego w wysokości iloczynu przejechanych kilometrów przez obowiązującą stawkę za jeden kilometr.

Umowę w sprawie używania samochodu prywatnego do celów służbowych posiadali również m.in.: Dyrektor Zakładu (...), Starszy Majster K. S., Majster A. S., Konserwator R. P..

W dniach 21 lutego 2014 r., od 04 marca do 05 marca 2014 r., 19 sierpnia 2014 r. oraz 28 sierpnia 2014 r. powód otrzymał polecenie wyjazdu samochodem służbowym. Powyższy fakt nie został odnotowany w listach obecności jak i w oświadczeniu powoda o używaniu samochodu prywatnego do celów służbowych.

Za w/w wyjazdy służbowe powód otrzymywał zwrot kosztów podróży (delegacji), natomiast należny mu ryczałt za używanie samochodu prywatnego do celów służbowych nie został pomniejszony o te dni. Czyli powód jednocześnie pobrał ryczałt za używanie samochodu prywatnego do celów służbowych i zwrot kosztów delegacji odbytej samochodem służbowym.

Powód powinien był w swoich pisemnych oświadczeniach (jak na k.45-47) wskazać, że z tytułu delegacji powinny mu zostać dokonane potrącenia z przyznanego mu ryczałtu za 300 km, a tego nie uczynił.

Dowód: - listy obecności, k. 34-44

- oświadczenia powoda, k. 45-47, plus karty drogowe: k.253-289;

- polecenia wyjazdów służbowych, k. 48-51

- zeznania świadka A. K., k. 105

- zeznania świadka K. S., k. 105

- zeznania świadka R. P., k. 107

- zeznania świadka A. S., k. 107

- zeznania świadka J. Ł., k. 215, 216
- zeznania świadka H. B., k.105,
- zeznania świadka Z. W. (2), k.107,
- zeznania świadka E. G.: k.215.

Nadto w (...) obowiązywały karty drogowe, za których rejestr był odpowiedzialny starszy majster K. S.. Zgodnie ze wzorem wprowadzonym przez stronę pozwaną, pracownicy zobligowani byli umieszczać na karcie drogowej następujące informacje: godziny rozpoczęcia i zakończenia pracy, osobę zlecającą wyjazd, datę wyjazdu, skąd – dokąd był wyjazd, stan licznika przy wyjeździe i przy przyjeździe, przebieg w kilometrach. Powód wypełniał karty drogowe w sposób niestaranny i lakoniczny, wielokrotnie pomijając rubryki zawierające w/w kwestie. W efekcie z kart wynika, że powód jednego dnia, sam w ciągu 8 godzin pracy przejechał np. 625 km (karta drogowa z 03.11.2014r. - k.256), albo 698 km (karta drogowa z 13.03.2014r. - k.280).

Dowód: - karty drogowe, k. 52-53, k. 253-289;

- zeznania świadka H. B., k. 105

- zeznania świadka J. Ł., k. 215, 216

Z uwagi na specyfikę usług świadczonych przez stronę pozwaną, w zakładzie pracy wymagana była całodobowa dyspozycyjność pracowników, którzy w przypadku wystąpienia awarii zobligowani byli do jej szybkiego usunięcia.

W okresie zatrudnienia powód sprawował funkcję Radnego Gminy. W związku z tym raz w miesiącu udawał się na posiedzenia Rady Gminy, które miały miejsce w trakcie godzin pracy. Sesje Rady Gminy odbywały się w różnych godzinach. W dzień wyznaczony na posiedzenie Gminy powód stawiał się w zakładzie pracy, podpisywał listę obecności, a następnie informował Dyrektora Zakładu o konieczności wyjścia na sesję w danych godzinach. Fakt wyjścia na posiedzenie Rady Gminy nie był odnotowywany w księdze wyjść, której strona pozwana nie prowadziła.

Dowód: - aneks nr (...) z dnia 27 sierpnia 2015 r., k. 133,

- zeznania świadka A. K., k. 105

- zeznania świadka K. S., k. 105

- zeznania świadka H. B., k. 105

- zeznania świadka D. S., k. 106

- zeznania świadka R. P., k. 107

- zeznania świadka Z. W. (2), k. 107

- zeznania świadka J. Ł., k. 215, 216.

Na terenie Zakładu Usług (...) w K. funkcjonowały Stacje (...), które miały za zadanie uzdatnianie wód gruntowych. Za sprawne funkcjonowanie stacji odpowiedzialni byli pracownicy świadczący pracę na stanowisku Konserwatora, którzy dokonywali m.in. konserwacji stacji jak i dbali o sprzęt znajdujący się w jej strefie.

Celem kontroli stanu zużycia wody, prognozy przyszłych awarii oraz z uwagi na konieczność nadzorowania pracy konserwatorów na Stacjach (...) strona pozwana wprowadziła tzw. książki eksploatacji Stacji (...) (w skrócie książki eksploatacji SUW), w których zawierano dane z odczytu wodomierzy, liczników energii, rejestracji awarii, rejestracji produkcji i uzdatniania wody oraz ilości zużytego paliwa do agregatów prądotwórczych.

Nakaz prowadzenia książek eksploatacyjnych SUW został wprowadzony na mocy Decyzji Wojewody (...) z dnia 20 lipca 1998 r., a następnie ponowiony Decyzją Starosty (...) z dnia 26 marca 2001 r. o udzieleniu Gminie K. pozwoleń wodnoprawnych na szczególne korzystanie z wód. W decyzjach tych wskazano, że pozwoleń wodnoprawnych udziela się przy obowiązku przestrzegania m.in. warunku prowadzenia rejestru ilości ujmowanej wody oraz książki eksploatacji urządzeń do poboru wody i oczyszczania ścieków.

Powód oraz konserwatorzy dokonywali wpisów do w/w książek eksploatacyjnych Stacji (...). Powód jako kierownik sprawował nadzór nad wszystkimi konserwatorami i jak już wskazano powyżej, zgodnie z pisemnym zakresem szczegółowych zadań, uprawnień i odpowiedzialności, powód zobowiązany był m.in. do „prowadzenia dokumentacji dotyczącej wszelkich obiektów Zakładu”.

Obowiązywał wzór poszczególnych kart książki, określający, jakie informacje należy w niej zawrzeć. Zgodnie ze wzorem, pracownik zobowiązany był każdego miesiąca umieszczać informację dotyczącą zużycia energii elektrycznej i produkcji wody z ujęć własnych. Nadto każdego dnia pracownik zawierał informację dotyczącą odczytu licznika wody podanej na sieć oraz odczyt licznika wody podanej na filtry.

Ponadto w książkach eksploatacji SUW powstał rejestr awarii zaistniałych na Stacjach (...), w którym zgodnie z obowiązującym u strony pozwanej wzorem, powinno się wskazywać datę wystąpienia awarii, datę powiadomienia o wystąpieniu awarii, rodzaj i przyczynę awarii, datę usunięcia awarii i przez kogo została usunięta oraz umieścić podpis.

Zgodnie z przyjętą w zakładzie pracy praktyką powód przekazywał książki eksploatacji SUW konserwatorom na dany rok z góry. Po upływie roku, książki były dostarczane przez konserwatorów do siedziby (...) i na podstawie danych

w nich zawartych powód sporządził wykaz zawierający zbiorcze zestawienie informacji o zakresie korzystania ze środowiska oraz o wysokości należnych opłat. Na podstawie w/w wykazu dokonywano następnie należnych opłat do Urzędu Marszałkowskiego.

Następnie powód dokonywał zniszczenia książek eksploatacji SUW.

Dowód: - zakres obowiązków, uprawnień i odpowiedzialności pracowników zatrudnionych na stanowisku Konserwatora, k. 28

- karta podstawowych obowiązków, uprawnień i odpowiedzialności dla Konserwatora wraz z szczegółowym zakresem obowiązków, k. 31 – 33

- książka eksploatacyjna SUW z 2009 roku, k. 56-75

- wykaz zawierający zbiorcze zestawienie informacji o zakresie korzystania ze środowiska oraz o wysokości należnych opłat, k. 23- 24

- polecenie przelewu, k. 25

- zeznania świadka A. K., k. 105

- zeznania świadka K. S., k. 105

- zeznania świadka R. P., k. 107

- zeznania świadka Z. W. (2), k. 107

- zeznania świadka A. S., k. 107

- zeznania świadka J. Ł., k. 215, 216

- decyzja starosty (...) z dnia 26 marca 2001 r. k. 208-210

- decyzja Wojewody (...) z dnia 20 lipca 1998 r., k. 211-213.

Fakt, że powód zniszczył K. Stacji (...) uniemożliwił stronie pozwanej sprawdzenie zgodności zapisów o awariach w tych K. z fakturami napraw urządzeń dokonywanych na Stacjach. Po objęciu stanowiska dyrektora (...) przez M. C., w miejsce dotychczasowego dyrektora A. K., w sposób znaczny zmniejszyła się liczba awarii silników elektrycznych w pompach.

Koszty napraw elektrycznych w I –wszym półroczu 2014r. wynosiły 25.995 zł, zaś w I-wszym półroczu 2015r. wynosiły 7.442 zł.

Różnica stanowi kwotę 18.553 zł.

Dowód: - pisemne oświadczenie strony pozwanej: k.223,

- przesłuchanie w charakterze strony pozwanej dyrektora M. C.: k.292.

Komisja Rewizyjna Rady Gminy K. przeprowadzała w Zakładzie Usług (...) kontrolę mającą na celu ocenę całokształtu działalności (...). W latach 2007 i 2008 kontrola wykazała wiele nieprawidłowości, w związku z czym Komisja Rewizyjna wydała szereg zaleceń pokontrolnych.

Dowód: – protokół Komisji Rewizyjnej k. 158 – 169

- zalecenia pokontrolne, k. 170-173
- protokół z posiedzenia Komisji Rewizyjnej, k. 174, 175
- sprawozdanie roczne z działalności Komisji Rewizyjnej za rok 2007, k. 176
- protokół, k. 178-191
- notatka do protokołu Komisji Rewizyjnej, k. 192
- zalecenia pokontrolne, k. 195 – 197.

W Zakładzie Usług (...) z siedzibą w W. na stanowiskach kierowniczych zatrudnieni byli: Dyrektor A. K., Kierownik działu techniczno-technologicznego – powód T. K. oraz Starszy Majster K. S.. Ponadto zatrudniano Majstra i Konserwatorów.

Obecnie, po objęciu stanowiska dyrektora przez M. C., nowy dyrektor zlikwidował stanowiska kierownicze: kierownika działu techniczno-technologicznego i starszego majstra. Aktualnie, oprócz dyrektora w (...) zatrudnieni są: Majster i Konserwatorzy.

Dowód: - przesłuchanie w charakterze strony pozwanej dyrektora M. C.: k.292.

Powód oraz A. K. i K. S. byli aktywnymi działaczami politycznymi, którzy w wyborach samorządowych 2014r. popierali Wójta Gminy K. - M. D..

Wcześniej jeszcze, w dniu 15 grudnia 2013r. z inicjatywy K. Stowarzyszenia (...) odbyło się w Gminie K. referendum mające na celu odwołanie M. D. z funkcji Wójta Gminy. Z uwagi na niską frekwencję, referendum nie odniosło oczekiwanych rezultatów i M. D. pozostał na stanowisku Wójta Gminy.

W 2014 r. odbyły się wybory samorządowe, w wyniku których stanowisko Wójta objęła nowa osoba - A. B..

Dowód: - zeznania świadka A. K., k. 105

- zeznania świadka K. S., k. 105

- zeznania świadka D. S., k. 107

- zeznania świadka Z. W. (2), k. 107

- zeznania świadka A. G., k. 108.

Nowy Wójt Gminy nakazał przeprowadzenie audytu wewnętrznego w Zakładzie Usług (...).

(...) został przeprowadzany w lutym 2015 r., w sposób jawny, przez zewnętrzną firmę (...) i został zakończony sporządzeniem w dniu 04.03.2015r. sprawozdania z audytu przez kontrolującą E. G..

Dowód: - zeznania świadka E. G., k. 215

- zeznania świadka H. B., k. 105

- zeznania świadka A. G., k. 108

W dniu 12 lutego 2015 r. powód złożył pisemne oświadczenie, że książki eksploatacyjne SUW za lata 2013, 2014 i wcześniejsze zostały zniszczone.

Dowód: - zeznania świadka E. G., k. 215

- sprawozdanie z audytu wewnętrznego (...), k.224-238,

- przesłuchanie powoda k.291.

O tym, jakie znaczenie należy przypisać działaniu powoda polegającemu na zniszczeniu K. Eksploatacyjnych Stacji (...), dyrektor (...) M. C. dowiedział się ze sprawozdania z audytu, otrzymanego w marcu 2015r.

Dowód: - przesłuchanie w charakterze strony pozwanej dyrektora M. C.: k.292.

Ze sprawozdania z audytu wewnętrznego (...) sporządzonego w dniu 04 marca 2015 r., wynikały następujące nieprawidłowości skierowane pod adresem powoda T. K.:

1) poświadczenie nieprawdy przy składaniu oświadczenia o korzystaniu z samochodu prywatnego do celów służbowych w ramach ryczału samochodowego za miesiące: październik 2011 r. (nie pomniejszył ryczału o delegację z dnia 28 października); za grudzień 2011 r. (z tytułu delegacji); za marzec 2013 r. (z tytułu delegacji); za marzec 2014 r. (z tytułu dwudniowej delegacji);

2) niszczenie dokumentów – książek eksploatacji SUW. Audytor wskazał, że w książkach SUW powinny być ujęte szczegółowe informacje o rodzajach awarii, wykonanych naprawach, wymienionych częściach. Audytor wskazał, że prowadzenie książek należało do zakresu obowiązków powoda, a same książki stanowiły dokumenty źródłowe do faktur, w części opisującej dokonane remonty/wymiany części/zużyte materiały, co potwierdzałoby zasadność ponoszenia wydatków uwidoczniionych w fakturach na usługi. Nadto audytor wskazał, że zniszczenie książek eksploatacji SUW jest niezgodne z ustawą o rachunkowości (art. 74),

3) udział w czasie godzin pracy w (...) w posiedzeniach Rady Gminy, które nie są widoczne w rozliczeniach czasu pracy pracownika w postaci wpisania się w książkę wyjść, ponieważ taka książka nie była przez zakład prowadzona. Brak dokumentów, z których wynikałoby, w jaki sposób powód rozliczał nieobecność w pracy w (...) za posiedzenia Rady Gminy powód otrzymywał wynagrodzenie (diety),

4) prowadzenie kart drogowych w sposób uniemożliwiający potwierdzenie celowości, skuteczności i efektywności wydatkowania środków finansowych (...) na paliwo.

Dowód: - sprawozdanie z audytu wewnętrznego (...), k. 224-238,

- zeznania świadka E. G., k. 215.

Pismem datowanym na dzień 30 marca 2015 r., a otrzymanym przez powoda w dniu 01 kwietnia 2015 r., strona pozwana rozwiązała z powodem umowę o pracę bez zachowania okresu wypowiedzenia. Strona pozwana jako podstawę prawną wskazała art. 52 § 1 pkt 1 k.p., nadto podając, iż umowa ulega rozwiązaniu z powodu ciężkiego naruszenia przez powoda podstawowych obowiązków pracowniczych, polegających w szczególności na:

1. Zniszczeniu dokumentów dotyczących eksploatacji SUW. W uzasadnieniu w/w przyczyny strona pozwana wskazała, iż zgodnie z oświadczeniem powoda z dnia 12 lutego 2015 r. powyższe dokumenty zostały zniszczone w niszczarce, co może nosić znamiona przestępstwa z art. 276 k.k., albowiem w/w dokumenty powinny być przechowywane co najmniej 5 lat.

2. Poświadczeniu nieprawdy w celu osiągnięcia korzyści majątkowych, a to wobec poświadczenia przez powoda nieprawdy w oświadczeniach o korzystaniu z samochodu prywatnego do celów służbowych w ramach ryczału samochodowego w latach 2011 – 2014.

3. Działaniu na szkodę (...) K., polegającego na nie wykonywaniu obowiązków służbowych w zakresie rejestrowania awarii/remontów sieci wodno-kanalizacyjnej i wykonywanych w związku z tym prac przez (...) co umożliwiłoby racjonalizację działań w długim okresie,

4. Nieprzestrzeganiu ustalonego Regulaminu Pracy w związku z udziałem powoda w posiedzeniach Rady Gminy K.. W uzasadnieniu w/w przyczyny strona pozwana wskazała, że do października 2014 r. powód był gminnym radnym, natomiast udział w posiedzeniach Rady Gminy w czasie pracy w (...), nie został uwidoczniiony w rozliczeniu czasu pracy powoda. Nadto strona pozwana wskazała, iż sposób wypełnienia przez powoda kart drogowych uniemożliwia potwierdzenie celowości, skuteczności i efektywności wydatkowania środków finansowych (...) na paliwo, gdyż brak jest wpisów zlecającego wyjazd lub zlecenie (powód wypisywał sam sobie karty drogowe), brak wpisów skąd-dokąd, przebiegu, stanu licznika.

Nadto powód został pouczony o możliwości wniesienia odwołania do Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieście, IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we W. w terminie 14 dni od daty doręczenia mu tego pisma.

W tym samym dniu strona pozwana rozwiązała umowę o pracę z A. K. oraz K. S., również w oparciu o art. 52 § 1 pkt 1 k.p.

Dowód: - rozwiązanie umowy o pracę bez zachowania okresu wypowiedzenia, k. 7

- potwierdzenie odbioru oświadczenia pracodawcy, w aktach osobowych powoda,

- zeznania świadka A. K., k. 105

- zeznania świadka K. S., k. 105

Średnie miesięczne wynagrodzenie powoda za okres od stycznia 2015 r. do marca 2015 r. wynosiło 4.823,46 zł brutto.

Dowód: - zaświadczenie o zatrudnieniu, k. 13.

Wójt Gminy K. A. B. w dniu 18 czerwca 2015 r. złożył w Komendzie Powiatowej Policji w M. zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa z art. 286 § 1 k.k., 284 § 2 k.k. i art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. polegającego na niekorzystnym rozporządzaniu mieniem w kwocie 75 tys. Urzędu Gminy w K. poprzez niezgodne z prawdą rozliczenie ryczałtów za korzystanie do celów służbowych z samochodów prywatnych, niszczenie książek eksploatacyjnych Stacji (...) oraz przywłaszczenie sprzętu stanowiącego środki trwałe przez pracowników Zakładu Usług (...) w K..

Postanowieniem z dnia 13.11.2015r. postępowanie w tej sprawie zostało umorzone wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia czynu zabronionego. Strona pozwana złożyła zażalenie na to postanowienie, które jest w trakcie rozpoznawania.

Dowód: - pisma Komendy Powiatowej Policji w M., k. 94, k.219.

Mając na uwadze powyższe ustalenia stanu faktycznego Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jako nieuzasadnione podlegało w całości oddaleniu.

W niniejszej sprawie powód domagał się zasądzenia odszkodowania z tytułu - jego zdaniem - niezgodnego z prawem rozwiązania z nim umowy o pracę bez wypowiedzenia.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż ustalając stan faktyczny w sprawie Sąd oparł się przede wszystkim na dowodach z dokumentów, które umożliwiły odtworzenie istotnych okoliczności w sprawie. Sąd oparł się zwłaszcza na: aktach osobowych powoda, pisemnym zakresie uprawnień i odpowiedzialności dla kierownika, aneksie do umowy o pracę nr(...) z dnia 21 kwietnia 2006 r., aneksie nr (...) z dnia 19 grudnia 2014 r., Regulaminie Pracy, aneksie z dnia 27 sierpnia 2015 r., listach obecności, oświadczeniach powoda,

poleceniach wyjazdu służbowego, kartach drogowych, książkach eksploatacji SUW, decyzjach Starosty (...) z dnia 26 marca 2001 r., decyzjach Wojewody (...) z dnia 20 lipca 1998 r., sprawozdaniu z audytu wewnętrznego (...) z dnia 04 marca 2015r., protokołu Komisji Rewizyjnej, zalecenia pokontrolnego, sprawozdania rocznego z działalności Komisji Rewizyjnej za rok 2007, pismach Komendy Powiatowej Policji w M., których wiarygodności i mocy dowodowej żadna ze stron nie kwestionowała.

Ponadto szczególnie istotne dla ustalenia stanu faktycznego niniejszej sprawy były zeznania przesłuchanych w sprawie świadków. Sąd dał wiarę zeznaniom świadków: E. G. (audytorka), H. B. (kadrowa), R. P. (konserwator), Z. W. (2) (konserwator), A. G. (sekretarz Gminy), A. S. (majster), J. Ł. (główny księgowy), które to zeznania w ocenie Sądu były spójne, logiczne i jasne, a przez to stanowiące w pełni wiarygodny dowód w sprawie. Ponadto Sąd poczynił ustalenia stanu faktycznego na podstawie rzeczowych i konkretnych zeznań przesłuchanego w charakterze strony pozwanej dyrektora M. C..

Zeznaniom świadków: A. K. (były dyrektor (...)) i K. S. (były Starszy Majster) oraz zeznaniom powoda Sąd dał wiarę co do faktów, jednakże nie co do oceny prawnej tychże faktów. Bowiem z faktów przedstawionych przez tych świadków i przez powoda należało wyprowadzić odmienne wnioski, aniżeli wskazywali na to wymienieni świadkowie oraz powód.

Nadto Sąd tylko częściowo oparł się na zeznaniach świadka D. S. – były sekretarz Gminy K., albowiem w/w świadek w treści zeznań wskazywał wyłącznie na istniejący konflikt polityczny pomiędzy powodem, a nowym Wójtem Gminy.

Materialnoprawną podstawą żądania powoda jest przepis art. 56 § 1 k.p., zgodnie z którym pracownikowi, z którym rozwiązano umowę o pracę bez wypowiedzenia z naruszeniem przepisów o rozwiązywaniu umów o pracę w tym trybie, przysługuje roszczenie o przywrócenie do pracy na poprzednich warunkach albo o odszkodowanie. Zaś z art. 58 k.p. wynika, iż odszkodowanie, o którym mowa w art. 56 k.p. przysługuje w wysokości wynagrodzenia za okres wypowiedzenia.

Zgodnie z przepisem art. 52 § 1 pkt 1 k.p. pracodawca może rozwiązać umowę o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika w razie ciężkiego naruszenia przez pracownika podstawowych obowiązków pracowniczych.

W ocenie Sądu, rozwiązanie z powodem umowy o pracę przez stronę pozwaną w trybie przewidzianym w art. 52 §1 pkt 1 k.p. było uzasadnione oraz dokonane zostało z zachowaniem warunków formalnych określonych w przepisach Kodeksu Pracy.

Rozwiązanie z powodem umowy o pracę nastąpiło bowiem na piśmie oraz pracodawca wskazał powodowi przyczyny tej decyzji.

Powód zarzucił jednakże, że strona pozwana uchybiła miesięcznemu terminowi do złożenia swojego oświadczenia o rozwiązaniu z nim umowy o pracę w trybie natychmiastowym, określonym w art. 52 §2 k.p.

Zgodnie z art. 52 § 2 k.p. pracodawca może rozwiązać umowę o pracę w ciągu miesiąca od dnia uzyskania wiadomości uzasadniającej rozwiązanie umowy. Nadto zauważyć należy, że w przypadku wskazania przez pracodawcę kilku przyczyn uzasadniających zwolnienie dyscyplinarne, bieg miesięcznego terminu liczy się odrębnie dla każdej z nich.

Strona pozwana wskazała powodowi cztery rozbudowane przyczyny rozwiązania z nim umowy o pracę bez wypowiedzenia. Powód zarzucił, że o okolicznościach ujętych w pierwszej z wymienionych przyczyn rozwiązania z nim stosunku pracy pozwany pracodawca wiedział już w lutym 2015r., tj. o zniszczeniu przez powoda K. Eksploatacyjnych Stacji (...). Bowiem w dniu 12 lutego 2015 r. powód złożył pisemne oświadczenie, że książki eksploatacyjne SUW za lata 2013, 2014 i wcześniejsze zostały zniszczone. Sąd jednak zważył, iż przesłuchany w charakterze strony pozwanej dyrektor (...) M. C. zeznał, że o tym, jakie znaczenie należy przypisać działaniu powoda polegającemu na zniszczeniu K. Eksploatacyjnych Stacji (...), dyrektor (...) M. C. dowiedział się dopiero ze sprawozdania z audytu, z dnia 04.03.2015r., które to sprawozdanie otrzymał w marcu 2015r.

Jak zaś wskazuje się w judykaturze: „Uzyskanie przez pracodawcę wiadomości, jako momentu rozpoczęcia biegu terminu do rozwiązania z pracownikiem umowy o pracę bez wypowiedzenia z jego winy, może wymagać nie tylko informacji o zachowaniu pracownika, lecz także czasu niezbędnego na ocenę skutków tego zachowania” – vide wyrok SN z 14.04.2015r., II PK 146/14.

Zarzut postawiony powodowi w punkcie pierwszym oświadczenia pracodawcy o rozwiązaniu z powodem umowy o pracę nie stanowi jedynie o zniszczeniu w/w K. Eksploatacyjnych SUW, lecz zawiera stwierdzenie, że dokumenty te powinny być przechowywane co najmniej przez 5 lat, a ich zniszczenie może nosić znamiona przestępstwa z art. 276 k.k.

Stąd też w ocenie Sądu rozpoznającego niniejszą sprawę, początek biegu terminu miesięcznego, o którym stanowi art. 52 §2 k.p., należy liczyć od dnia 04.03.2015r., tj. od daty przekazania przez audytorkę E. G. stronie pozwanej sprawozdania z audytu przeprowadzonego w (...). Z uwagi na fakt, że powód otrzymał oświadczenie pracodawcy o rozwiązaniu z nim umowy o pracę w dacie 01.04.2015r., w/w termin miesięczny został zachowany.

Przechodząc do rozważań dotyczących kwestii zasadności wskazanych powodowi przyczyn rozwiązania z nim umowy o pracę, w pierwszej kolejności podkreślić należy, iż niezależnie od tego, że strony w toku całego postępowania przedstawiały tło polityczne omawianych zdarzeń, to ocenie Sądu podlegały tylko i wyłącznie przyczyny rozwiązania z powodem umowy o pracę wskazane przez pracodawcę w piśmie datowanym na 30.03.2015r. Absolutnie bez znaczenia było to, do jakich opcji politycznych należą strony. Ustaleniu podlegało jedynie w sposób ogólnikowy tło polityczne wydarzeń, a to z uwagi na konsekwentne twierdzenie powoda, że został zwolniony z pracy z przyczyn politycznych.

Jednakże przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe potwierdziło merytoryczną zasadność zarzutów stanowiących podstawę rozwiązania z powodem umowy o pracę i wskazanych powodowi w piśmie z 30.03.2015r.

Odnosząc się do pierwszej przyczyny rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia, określonej jako zniszczenie dokumentów dotyczących eksploatacji SUW, w uzasadnieniu której strona pozwana wskazała, iż zgodnie z oświadczeniem powoda z dnia 12 lutego 2015 r. powyższe dokumenty zostały zniszczone w niszczarce, co może nosić znamiona przestępstwa z art. 276 k.k., albowiem w/w dokumenty powinny być przechowywane co najmniej 5 lat, Sąd stwierdził, iż przyczyna ta okazała się być prawdziwa i uzasadniona.

Zauważyć wypada, że fakt zniszczenia K. Eksploatacyjnych SUW nie był w żaden sposób kwestionowany przez powoda, albowiem w toku procesu powód wskazywał, iż do tego typu działań był uprawniony, albowiem książki eksploatacyjne jego zdaniem nie stanowiły dowodów księgowych i żaden akt prawa wewnętrznie obowiązującego nie nakazywał ich sporządzania i przechowywania. W tym miejscu Sąd pragnie podkreślić, iż takie stanowisko powoda nie zasługiwało w żaden sposób na akceptację, a to wobec istnienia prawnych regulacji nakazujących sporządzanie i przechowywanie książek eksploatacyjnych SUW. Powyższa kwestia była bowiem uregulowana m.in. w Decyzji Wojewody (...) z dnia 20 lipca 1998 r. oraz Decyzjach Starosty (...) z dnia 26 marca 2001 r., 31 sierpnia 2001r. o udzieleniu Gminie K. pozwoleń wodnoprawnych na szczególne korzystanie z wód. W decyzjach tych wskazano, że pozwoleń wodnoprawnych udziela się przy obowiązku przestrzegania m.in. warunku prowadzenia rejestru ilości ujmowanej wody oraz książki eksploatacji urządzeń do poboru wody i oczyszczania ścieków.

Nadto zgodnie z Instrukcją Ochrony danych w Zakładzie Usług (...) w K. oraz ochrony przed nieupoważnionym dostępem do programów komputerowych istniał nakaz przechowywania dokumentów co najmniej przez okres 5 lat, liczony od początku roku następującego po roku obrotowym, którego dane zbiory dotyczą. Powyższe oznacza, iż powód był zobligowany do dbałości o prowadzenie i przechowywanie książek eksploatacyjnych SUW i w żadnym wypadku nie był uprawniony do ich niszczenia.

Także w sprawozdaniu z dnia 04.03.2015r. z przeprowadzonego u strony pozwanej audytu wskazano, iż w książkach SUW powinny być ujęte szczegółowe informacje o rodzajach awarii, wykonanych naprawach, wymienionych częściach, prowadzenie książek należało do zakresu obowiązków powoda, a same książki stanowiły dokumenty

źródłowe do faktur, w części opisującej dokonane remonty/wymiany części/zużyte materiały, co potwierdzałoby zasadność ponoszenia wydatków uwidoczniionych w fakturach na usługi. Nadto audytor wskazał, że zniszczenie ksiąg eksploatacji SUW jest niezgodne z art. 74 ustawy o rachunkowości.

Dodatkowo Sąd stwierdził, iż fakt nienadawania książkom eksploatacyjnym rangi dokumentów księgowych oraz brak znajomości wewnętrznych regulacji zarówno przez powoda jak i pozostałych pracowników, nie dawał powodowi legitymacji do niszczenia tych dokumentów i nie stanowi też okoliczności łagodzącej dla oceny sytuacji prawnej powoda, gdyż powód świadczący pracę na stanowisku kierowniczym powinien posiadać odpowiednią wiedzę w tym zakresie i dołożyć należytej staranności w wykonywaniu swoich obowiązków, wymaganej na takim stanowisku.

Z pisemnego zakresu obowiązków powoda zatrudnionego na stanowisku Kierownika działu techniczno-technologicznego, w pierwszej kolejności wynika, że do obowiązków powoda należała: „dokładna znajomość zagadnień stanowiących przedmiot działania komórki organizacyjnej, znajomość obowiązujących w tym zakresie przepisów oraz umiejętność prawidłowego stosowania ich w praktyce.”

Dodatkowo fakt, że powód zniszczył K. Stacji (...), uniemożliwił stronie pozwanej sprawdzenie zgodności zapisów o awariach w tych K. z fakturami napraw urządzeń dokonywanych na Stacjach. Po objęciu stanowiska dyrektora (...) przez M. C., w miejsce dotychczasowego dyrektora A. K., w sposób znaczny zmniejszyła się liczba awarii silników elektrycznych w pompach.

Koszty napraw elektrycznych w I –wszym półroczu 2014r. wynosiły 25.995 zł, zaś w I-wszym półroczu 2015r. wynosiły 7.442 zł.

Kolejno Sąd odniósł się do drugiej przyczyny rozwiązania z powodem umowy o pracę tj. „poświadczenia przez powoda nieprawdy w celu osiągnięcia korzyści majątkowych, a to wobec poświadczenia nieprawdy w oświadczeniach o korzystaniu z samochodu prywatnego do celów służbowych w ramach ryczału samochodowego w latach 2011 – 2014”.

Wskazać należy, iż powód posiadał indywidualną umowę w sprawie używania samochodu prywatnego do celów służbowych, zgodnie z którą miał przyznany miesięczny limit kilometrów na jazdy lokalne w wysokości 300 km. Ryczałt ten był wypłacany na podstawie oświadczenia powoda, który w treści oświadczenia miał obowiązek wskazać ilość dni urlopu, delegacji, zwolnienia lekarskiego oraz innych dni nieobecności, w oparciu o które dokonywano proporcjonalnego zmniejszenia ryczału.

Obszerne postępowania dowodowe ponad wszelką wątpliwość wykazało prawdziwość tej przyczyny, a to wobec braku wskazywania przez powoda w oświadczeniach o używaniu prywatnego samochodu do celów służbowych - z miesiąca lutego 2014 r., marca 2014 r. oraz sierpnia 2014 r., okoliczności odbycia podróży służbowych. Powód działając wbrew obowiązującej procedurze, nie wskazywał ww. faktu nie tylko w oświadczeniach właściciela pojazdu ale również fakt ten nie został odnotowany na listach obecności. Z poleceń wyjazdów służbowych wynika bowiem, iż w dniach 21 lutego 2014 r., od dnia 04 marca do dnia 05 marca 2014r., 19 sierpnia 2014 r. oraz 28 sierpnia 2014 r. powód odbywał podróż służbową, w związku z czym otrzymał zwrot należnych mu kosztów podróży służbowej. Z uwagi na okoliczność, iż powód nie odnotowywał faktu odbycia podróży służbowych samochodem służbowym, za ww. dni powód otrzymał dodatkowo ryczałt za używanie samochodu prywatnego do celów służbowych, co oznacza, że powód otrzymał podwójny zwrot kosztów podróży służbowych. W związku z powyższym wskazać należy, iż powód w składanych oświadczeniach poświadczał nieprawdę, co bezwzględnie stanowi rażące naruszenie jego podstawowych obowiązków pracowniczych dbałości o dobro i mienie zakładu pracy.

W tym zaś miejscu podkreślenia wymaga okoliczność, że pozwany Zakład Usług (...) jest jednostką budżetową Gminy K. i tym samym finansowany jest z budżetu Gminy, czyli z pieniędzy podatników – mieszkańców tej Gminy. Zatem powód jako dysponent środków publicznych powinien ze szczególną starannością i skrupulatnością dokonywać wszelkich rozliczeń tych środków. Wskazano to nawet w treści aneksu do umowy o pracę powoda z dnia 21 kwietnia

2006 r., zgodnie z którym powód miał obowiązek przeprowadzania procedury kontroli wstępnej dokonywanych wydatków pod względem celowości, gospodarności i legalności.

Mając na uwadze powyższe, Sąd stwierdził, iż powód rażąco naruszał swoje obowiązki pracownicze i jego działanie stanowiło uzasadnioną podstawę do rozwiązania z nim stosunku pracy w trybie dyscyplinarnym. W związku z tym rozwiązanie umowy o pracę w tym trybie już choćby z tej przyczyny było w pełni uzasadnione.

Także trzecią ze wskazanych powodowi przyczyn rozwiązania z nim umowy o pracę Sąd uznał za uzasadnioną. W punkcie 3-cim pisma z 30.03.2015r. strona pozwana wskazała przyczynę polegającą na „działaniu na szkodę (...) K., polegającym na nie wykonywaniu obowiązków służbowych w zakresie rejestrowania awarii/remontów sieci wodno-kanalizacyjnej i wykonywanych w związku z tym prac przez (...), co umożliwiałoby racjonalizację działań w długim okresie”,

Zważyć bowiem należało, że zgodnie z pisemnym zakresem szczegółowych zadań, uprawnień i odpowiedzialności, powód zobowiązany był m.in. do „prowadzenia dokumentacji dotyczącej wszelkich obiektów Zakładu”.

Ponadto nie można tracić z pola widzenia okoliczności, że powód zajmował stanowisko kierownicze i to do niego należał szeroko pojęty nadzór nad pracownikami – konserwatorami, którzy także dokonywali wpisów w ksiązkach eksploatacyjnych SUW.

Kolejno Sąd odniósł się do przyczyny określonej w punkcie 4-tym pisma rozwiązującego z powodem umowę o pracę określonej jako: „nieprzestrzeganie ustalonego Regulaminu Pracy w związku z udziałem powoda w posiedzeniach Rady Gminy K.”. W uzasadnieniu do ww. przyczyny strona pozwana podała, że do października 2014 r. powód był gminnym radnym, natomiast udział w posiedzeniach w czasie pracy w (...), nie został uwidoczniiony w rozliczeniu czasu pracy powoda. Nadto strona pozwana wskazała, iż sposób wypełnienia przez powoda kart drogowych uniemożliwia potwierdzenie celowości, skuteczności i efektywności wydatkowania środków finansowych (...) na paliwo, gdyż brak jest wpisów zlecającego wyjazd lub zlecenie (powód wypisywał sam sobie karty drogowe), brak wpisów skąd-dokąd, przebiegu, stanu licznika.

Na wstępie wskazać należy, iż kwesta wcześniejszych wyjść pracowników z pracy, została bezpośrednio uregulowana w obowiązującym u strony pozwanej Regulaminie Pracy. Z treści § 28 jednoznacznie wynika bowiem, że pracownik może być zwolniony od pracy na czas niezbędny dla załatwienia ważnych spraw osobistych lub rodzinnych, które wymagają załatwienia w godzinach pracy i że zwolnienia takiego udziela pracodawca, gdy zachodzi nieunikniona potrzeba takiego zwolnienia. Za czas zwolnienia od pracy, o których mowa w ust. 1, pracownikowi przysługuje wynagrodzenie, jeżeli odpracował czas zwolnienia. Czas zwolnienia nie jest pracą w godzinach nadliczbowych.

Obszerne postępowanie dowodowe przeprowadzone w niniejszej sprawie wykazało, iż powód zgodnie z Regulaminem Pracy, o każdorazowym wcześniejszym wyjściu na sesję Rady Gminy informował ustnie pracodawcę, tj. dyrektora A. K. i po uzyskaniu jego zgody opuszczał stanowisko pracy. Natomiast nie odnotowywał tego faktu w księdze wyjść, która u strony pozwanej nie była prowadzona. Taka praktyka funkcjonowała w zakładzie pracy od kilku lat i obowiązywała w stosunku do wszystkich pracowników strony pozwanej. Powyższą okoliczność potwierdziły zeznawania wszystkich świadków. Kwestia prowadzenia księgi wyjść została uregulowana w Regulaminie Pracy dopiero w dniu 27 sierpnia 2015 r., a więc już po rozwiązaniu z powodem umowy o pracę w trybie dyscyplinarnym.

A zatem jedynie postawiony powodowi zarzut nie odnotowywania faktu wcześniejszych wyjść okazał się nie znaleźć uzasadnienia w świetle materiału dowodowego sprawy.

Jednak już zarzut nierzetelnego wypełniania przez powoda kart drogowych, a co uniemożliwiało potwierdzenie celowości, skuteczności i efektywności wydatkowania środków finansowych przez (...) na paliwo, był w pełni uzasadniony.

Powód bowiem wypełniał karty drogowe w sposób niestaranny i nierzetelny, wielokrotnie pomijając rubryki zawierające szereg istotnych kwestii. Powód nie umieszczał na kartach drogowych takich koniecznych informacji jak: godzina rozpoczęcia i zakończenia pracy, osoba zlecająca wyjazd, data wyjazdu, skąd – dokąd był wyjazd, stan licznika przy wyjeździe i przy przyjeździe, przebiegu samochodu w kilometrach. W efekcie z kart wynika, że powód jednego dnia, sam w ciągu 8 godzin pracy przejechał np. 625 km (karta drogowa z 03.11.2014r. - k.256), albo 698 km (karta drogowa z 13.03.2014r. - k.280).

Wskazać zaś należy, iż z treści art. 100 § 1 k.p. wynika jednoznacznie, że pracownik jest obowiązany wykonywać pracę sumiennie i starannie oraz stosować się do poleceń przełożonych, które dotyczą pracy, jeżeli nie są one sprzeczne z przepisami prawa lub umową o pracę. Staranne wykonywanie pracy oznacza bowiem dołożenie przez pracownika staranności ogólnie wymaganej stosownie do rodzaju pracy. Najwyższe wymagania stawiane są pracownikom zajmującym stanowiska kierownicze i samodzielne. Jak wskazuje się w judykaturze, przy ocenie zasadności rozwiązania umowy o pracę, ostrzejsze kryteria należy stosować do pracowników zajmujących stanowiska kierownicze (vide: wyrok SN z 08.03.1977r., I PRN 17/77, (...)).

Zważyć w tym miejscu wypada, iż należyte wypełnianie kart drogowych stanowiło jeden z podstawowych obowiązków pracowniczych powoda, świadczącego pracę na stanowisku kierowniczym. Powód w rażąco lekceważący sposób podchodził do wypełniania swoich kart drogowych, a co następnie uniemożliwiało stronie pozwanej potwierdzenie celowości środków, które wydatkowała za paliwo.

Po raz kolejny wskazać należy, iż poprzez takie postępowanie powód w sposób oczywisty narażał pracodawcę - finansowanego ze środków publicznych - na straty majątkowe. I dlatego właśnie, postępowanie powoda należało uznać za rażąco naganne i stanowiące uzasadnioną podstawę do rozwiązania z nim umowy o pracę na podstawie art. 52 §1 pkt.1 k.p.

W związku z powyższym, w punkcie I – szym sentencji wyroku, Sąd oddalił powództwo w całości.

W punkcie II – gim sentencji wyroku Sąd orzekł o kosztach zastępstwa procesowego, należnych stronie pozwanej, zgodnie z zasadą odpowiedzialności strony za wynik procesu, wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c. Wysokość tych kosztów Sąd ustalił w oparciu o § 12 ust. 1 pkt 1 Rozp. Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (przed nowelizacją), które w niniejszej sprawie wynoszą 60 zł.

W punkcie III – cim wyroku Sąd, w oparciu o treść art. 96 ust. 1 pkt. 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. 2005 r. Nr 167 poz. 1398 ze zm.) zaliczył koszty sądowe na rachunek Skarbu Państwa, mając na uwadze fakt, że powód jako pracownik był zwolniony od obowiązku ich uiszczenia.

Z uwagi na powyższe, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.